

Forslaget skal ses i sammenhæng med lov nr. 454 af 14. november 1979 om midlertidigt stop for lønstigninger, hvorefter de pr. 5. november 1979 gældende lønninger ikke kunne forhojes i denne lovs gyldighedsperiode, også selvom en sådan forhøjelse var aftalt for den 5. november 1979.

I modsætning hertil er forslaget ikke til hinder for lønstigninger efter den 31. december 1979, når grundlaget herfor er en aftale for 5. november 1979 eller overenskomster indgået i medfør af § 1, stk. 3 i den midlertidige lov. Lønstigninger, som var suspenderet i medfør af den midlertidige lov, kan altså få virkning fra den 31. december 1979. Blandt de lønstigninger, der kan blive tale om, skal nævnes de pr. 1. marts 1980 aftalte satsforhøjelser og forhøjelsen af garantibetaling, anciennitets- og alderstillæg samt dyrtidstillæg og taktreguleringstillæg, jfr. dog § 2 og § 4 og bemærkningerne hertil.

En aftale om lønstigninger, der er indgået efter den 31. december, vil derimod ikke være gyldig, fordi den har hjemmel i en tidligere aftale. Der kan således ikke gyldigt aftales lønforhøjelser i medfør af overenskomsternes løfteparagraffer, og aftaler om, at der under visse omstændigheder kan eller skal optages forhandlinger om lønstigninger for grupper eller enkeltpersoner, kan ikke gennemføres i lovens gyldighedsperiode.

Ved lønninger forstås enhver form for lønindtægt i form af års-, måneds-, 14 dages-, uge-, eller timeløn, akkordfortjeneste, gratialer, honorarer, bonus, produktionstillæg, pensionsbidrag og andre former for vederlag og alle former for tillæg til lønnen som f. eks. anciennitets- og alderstillæg, dyrtidsreguleringstillæg, taktreguleringstillæg, akkordafsvantillæg, rådighedstillæg, højdetillæg, farestillæg og kuldettillæg. Med hensyn til omkostningsdækkende tillæg henvises til § 6 og bemærkningerne hertil.

Arbejdsgiverens bidrag til uddannelsesfond og aftaler om forlængelse af ferien enten med løn eller med feriegodtgørelse er ligeledes omfattet af forslaget.

Forslaget omfatter den betaling, der er aftalt, fastsat eller godkendt for udførelse af arbejdet, ikke udbetalingen til den enkelte lønmodtager. Det betyder f. eks., at der ikke er noget til hinder for, at en lønmodtager, der arbejder på akkord, ved en ekstra indsats efter den 31. december 1979 har en højere indtjening end før dette tidspunkt, når blot beregningsgrundlaget for akkorden og akkordsatserne herunder akkordprislisterne er uændrede. Ligeledes vil det heller ikke være udelukket at opnå en højere lønudbetaling i forbindelse med over-

arbejde, når blot ikke beregningsgrundlaget eller satsen for betaling herfor, herunder afspadsring med løn, ændres.

Aflønning af nyt arbejde er ikke omfattet af forslaget. Forslaget er ikke til hinder for højere løn som følge af forremmelser (udnævnelse i højere stilling), når blot denne ikke er højere end den løn, forgængeren havde ret til i stillingen, eller højere end den pågældende ifølge de for stillingen gældende overenskomst- eller aftalemæssige indplaceringsregler har ret til. Som eksempel kan nævnes, at lovforslaget ikke hindrer en person, der efter gældende overenskomst eller aftale skal aflønnes på et bestemt anciennitetstrin, i at få den dertil svarende aflønning, uanset at forgængeren i stillingen var aflønnet på et lavere anciennitetstrin.

Derimod vil selv væsentlige ændringer i en eksisterende stilling ikke berettige til en højere løn, f. eks. i form af omklassificeringer og ydelse eller forhøjelse af kvalifikationstillæg, medmindre dette i det enkelte tilfælde følger direkte af en før den 31. december 1979 indgået aftale. Så meget mere kan der ikke aftales højere løn for en stilling, i hvilken der ikke er sket ændringer i perioden, uanset om der i gældende aftaler måtte være grundlag herfor, f. eks. i tilfælde af genanvendelse af tillæg, der bliver ledige.

Omrokering af eksisterende arbejdsopgaver i en virksomhed kan heller ikke føre til lønstigninger for grupper eller enkeltpersoner, medmindre der i forbindelse hermed oprettes helt nye stillinger med et for virksomheden nyt funktionsområde.

En aftale kan ikke blive gyldig ved at få tillagt virkning fra et tidspunkt før 31. december 1979.

Bestemmelsen i *stk. 2* åbner mulighed for, at der i forslagets gyldighedsperiode kan indgås aftaler om, fastsættes eller godkendes højere løn indenfor de beløbsrammer, der er angivet ved lov nr. 129 af 29. marts 1979 om forlængelse af kollektive overenskomster og aftaler m.v.

Det betyder, at såfremt der på overenskomst- eller aftaleområder, der er omfattet af forlængelsesloven, endnu er lønforhold, der ikke er færdigbehandlet, er sådanne forhandlinger og deraf følgende aftaler ikke omfattet af lovforslaget, i det omfang de ved forlængelsesloven afstukne rammer respekteres.

Tilsvarende gælder for andre overenskomstområder, der er omfattet af forlængelsesloven, og som udløber i forslagets gyldighedsperiode, senest den 1. april 1980.

Særligt indenfor det offentlige område findes der endvidere fra tidligere overenskomstforhandlinger stadigvæk puljebeløb, der endnu ikke er